

D E C I Z I A nr.762/18.05.2017
privind soluționarea contestației formulate de
domnul X din Hunedoara,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara
sub **nr.TMR_DGR .../21.03.2017**

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată cu adresa nr.../14.03.2017 de către Direcția Regională Vamală Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara asupra contestației formulate de **domnul X**, CNP ..., cu domiciliul în localitatea ..., județul Hunedoara, înregistrată la D.R.V. Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara sub nr.../09.03.2017.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei nr.../06.02.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți**, emisă de Direcția Regională Vamală Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara, **referitoare la suma de ... lei, reprezentând:**

- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxelor vamale
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.270 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în raport de data comunicării prin poștă a Deciziei nr.../06.02.2017, respectiv data de 09.02.2017, conform confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării la D.R.V. Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara, respectiv data de 09.03.2017, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost semnată de petent, așa după cum prevede art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

I. Prin contestația formulată, contestatorul invocă faptul că, prin Decizia Civilă nr.../2017, pronunțată de Tribunalul Hunedoara la data de 26.01.2017, s-a constatat “obligațiile fiscale sunt stinse și prescrise, deci obligațiile fiscale de majorări și dobânzi nu pot exista.”

II. Organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara, în temeiul art.98 lit.c), art.173 alin.(5) și art.325 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la calcularea obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, datorate pentru plata cu întârziere a datoriei vamale în sumă de ... lei, individualizată prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, obligații fiscale accesorii cuprinse în decizia contestată, astfel:

- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxelor vamale
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor.

III. Având în vedere susținerile contestatorului, constatările organelor vamale, actele normative invocate și documentele existente la dosarul cauzei, se desprind următoarele aspecte:

Cauza dedusă judecății este ca organul de soluționare a contestației să se pronunțe dacă petentul datorează bugetului de stat obligațiile fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale de natura taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și a accizelor, în condițiile în care, din conținutul documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că obligațiile fiscale principale stabilite prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal au rămas definitiv datorate conform Deciziei nr.../.../15.10.2013 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara în soluționarea contestației, definitivă în sistemul căilor administrative de atac, iar petentul nu a atacat decizia emisă în soluționarea contestației la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

În fapt, Direcția Regională Vamală Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara a emis Decizia nr.../06.02.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, în sumă totală de ... lei, calculate pentru perioada 01.01.2016 - 31.12.2016, asupra datoriei vamale în sumă de ... lei, individualizată prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, astfel:

- ... lei - accesorii aferente taxelor vamale în sumă de ... lei
- ... lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei
- ... lei - accesorii aferente accizelor în sumă de ... lei.

Obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente taxelor vamale, accizelor și a TVA au la bază titlul de creanță reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, prin care s-a stabilit în sarcina petentului obligația de plată a sumei de ... lei, reprezentând taxe vamale, taxă pe valoarea adăugată, accize și accesorii aferente acestora, pentru perioada 08.02.2002 - 28.06.2013, astfel:

- ... lei - taxe vamale
- ... lei - obligații fiscale accesorii aferente
- ... lei - accize
- ... lei - obligații fiscale accesorii aferente
- ... lei - taxă pe valoarea adăugată

- ... lei - obligații fiscale accesorii aferente.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

Prin Actul Constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr.../05.12.2002, organele vamale din cadrul Biroului vamal Deva, au stabilit în sarcina contestatorului ca obligație de plată către bugetul statului suma de ... lei reprezentând :

- ... lei - taxe vamale
- ... lei - accize
- ... lei - taxă pe valoarea adăugată.

Actul constatator a fost încheiat ca urmare adresei nr.18/2379/03.04.2002 emisă de Guvernul României, Secretariatul de Stat pentru problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, adresă prin care se comunică faptul că, în registrele de evidență ale instituției, titularul de adeverință nu a solicitat facilitatea prevăzută la art.10 lit.n) din Legea nr.42/1990.

Prin contestația înregistrată la D.G.F.P. Hunedoara sub nr.../24.03.2003, **domnul X** susținea că persoane din cadrul Asociației Revoluționarilor Hunedoara, s-au folosit fără drept de o adeverință eliberată pe numele său, pentru a se introduce în țară un autoturism din străinătate.

D.G.F.P. Hunedoara nu s-a putut pronunța pe fondul cauzei **domnului X**, în condițiile în care Actul Constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr.../05.12.2002, prin care au fost stabilite obligațiile fiscale, se afla în stadiul de urmărire și cercetare, nefiind stabilit caracterul infracțional al faptei care avea influență directă și esențială asupra soluției ce urma să fie dată în procedura administrativă, respectiv asupra plății obligațiilor fiscale .

Prin ORDONANȚA din data de 20 iunie 2011 în Dosar nr.../2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de contestatorul **X** din Hunedoara.

Având în vedere starea de fapt și concluziile ORDONANȚEI din data de 20.06.2011, prin Decizia de soluționare nr.../12.07.2012 emisă de DGFP Hunedoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor, s-a decis desființarea Actului constatator privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr.../05.12.2002, în vederea reanalizării situației de fapt.

În data de 28.06.2013, D.J.A.O.V. Hunedoara a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, fără însă a stabili un alt titular al operațiunii vamale care avea obligația achitării drepturilor vamale de import, întrucât s-a apreciat că pe cale administrativă nu se poate stabili un alt debitor al datoriei vamale decât persoana identificată ca titular al operațiunii vamale.

Astfel, facilitatea privind scutirea de taxe vamale se acordă la o anumită categorie de revoluționari, respectiv pentru răniții în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, în vederea achiziționării din import a unui mijloc de transport care se încadrează în criteriile medicale în vigoare.

Ca urmare, organele vamale, au procedat la anularea regimului vamal preferențial avându-l ca titular de operațiune pe **domnul X**, stabilind astfel în sarcina contestatorului, obligații fiscale suplimentare de plată către bugetul statului.

Față de cele reținute, organele vamale din cadrul Biroului Vamal Deva, au procedat în mod legal în stabilirea datoriei vamale, de natura taxelor vamale, accizelor și a taxei pe valoarea adăugată.

Petentul a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, cauza fiind soluționată definitiv în sistemul căilor administrative de atac prin Decizia nr.../15.10.2013 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara, în sensul respingerii contestației ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art.273 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Decizia de soluționare

(1) În soluționarea contestației, organul de soluționare competent se pronunță prin decizie.

(2) Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.”

Examinând informațiile publice existente pe site-ul Portal Just, contestatorul nu a uzat de atacarea în procedura de contencios administrativ a Deciziei nr.../15.10.2013 privind soluționarea contestației, aceasta devenind definitivă, în condițiile legii.

În ceea ce privește soluția dată de organul de soluționare a contestației fiscale, potrivit prevederilor art.281 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Comunicarea deciziei și calea de atac (...)

(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”

E de observat că art.281 alin.(2) Cod de procedură fiscală prevede posibilitatea atacării în instanță a deciziei emise în soluționarea contestației.

La data de 29.05.2015, Direcția Regională Vamală Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara a emis Decizia nr.../29.05.2015 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care inspectorii vamali au procedat la calcularea pentru perioada 29.06.2013 - 31.12.2014 a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, datorate pentru plata cu întârziere a datoriei vamale în sumă de ... lei, individualizată prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile

suplimentare stabilite de controlul vamal.

De asemenea, la data de 29.02.2016, a fost emisă Decizia nr.../29.02.2016 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, prin care inspectorii vamali au procedat la calcularea pentru perioada 01.01.2015 - 31.12.2015 a obligațiilor fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, datorate pentru plata cu întârziere a datoriei vamale în sumă de ... lei, individualizată prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

Întrucât, debitele care au generat obligațiile fiscale accesorii calculate prin actele administrative fiscale mai sus nominalizate, nu au fost achitate, iar pe fondul cauzei, contestația formulată împotriva legalității stabilirii acestora a fost respinsă, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*", potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, D.G.R.F.P. Timișoara s-a pronunțat cu soluții de respingere a contestațiilor formulate împotriva acestora respectiv, Decizia nr.../15.09.2015 și Decizia nr.../30.05.2016.

Se reține că **domnul X** nu a contestat modul de calcul al obligațiilor fiscale accesorii, ci a făcut doar aprecieri cu privire la faptul că nu datorează accesoriiile aferente drepturilor vamale stabilite de către organele vamale.

Referitor la calculul dobânzilor de întârziere stabilite prin decizia contestată, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" și a prevederilor art.173 alin.(1) și art.174 alin.(1) și alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

Art.173 "*Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere*
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. "

Art.174 "*Dobânzi*

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02 % pentru fiecare zi de întârziere. "

Potrivit prevederilor legale, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, prin oricare din modalitățile prevăzute de lege.

Astfel, întrucât **contribuabilul X** nu și-a îndeplinit obligația de a achita la termenele de scadență taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată și accizele stabilite suplimentar prin Decizia nr.../28.06.2013 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, rezultă că obligațiile fiscale accesorii aferente debitelor neachitate, în sumă totală de ... lei

sunt legal datorate bugetului general consolidat.

În ceea ce privește susținerea contestatorului potrivit căreia "...conform deciziei civile nr.../2017, Tribunalul Hunedoara, secția I-a civilă, dosar nr.../2016, obligațiile fiscale sunt stinse și prescrise, deci obligațiile fiscale de majorări și dobânzi nu pot exista", din analiza documentelor aflate la dosarul contestației, se rețin următoarele:

Domnul X a chemat în judecată D.G.R.F.P. Timișoara, pe rol fiind judecarea cauzei civile având ca obiect "*contestație la executare - decizia nr.../29.02.2016*".

Prin contestația înregistrată pe rolul Judecătoriei Hunedoara - Civil la data de 15.03.2016 sub nr.../2016, contestatorul a solicitat "*să se constate prescris dreptul de a obține executarea silită a sumei de ... lei stabilite prin actul constatator nr.../05.12.2002, precum și a penalităților și dobânzilor aferente acestei sume, ...*".

Sentința civilă nr.../2016 în Dosar nr.../2016 al Judecătoriei Hunedoara confirmată de soluția Tribunalului Hunedoara prin Decizia Civilă nr.../2017 în același dosar, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, în condițiile în care, dosarul a avut ca obiect contestația la executare silită, nefiind anulată Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013 **și care reprezintă titlul de creanță prin care s-au stabilit debitele suplimentare, generatoare de obligații fiscale accesorii.**

În speța, așa cum s-a reținut mai sus, titlul de creanță prin care s-au stabilit debitele suplimentare generatoare de obligații fiscale accesorii, a făcut obiectul acțiunii administrative de atac, contestația înregistrată la D.G.F.P. Hunedoara sub nr.../10.07.2013, prin care **domnul X** a contestat Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, contestație care a fost respinsă prin Decizia nr.../15.10.2013 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara, în sensul respingerii contestației ca neîntemeiată.

De asemenea, art.281 alin.(2) Cod de procedură fiscală stabilește într-o manieră expresă și lipsită de orice echivoc că deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

Ca urmare, atunci când procedura administrativă a fost finalizată printr-o decizie prin care a fost soluționat fondul contestației, acțiunea în justiție se îndreaptă împotriva deciziei de soluționare a contestației administrative, instanța de contencios administrativ fiind investită cu dezlegarea fondului raportului juridic fiscal în măsura în care autoritatea competentă a soluționat contestația pe fondul său.

Astfel, actul administrativ vătămător pentru contestator este Decizia nr.../15.10.2013 emisă de D.G.R.F.P. Timișoara în soluționarea contestației

formulate împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, deoarece această decizie a soluționat definitiv în sistemul căilor administrative de atac fondul raportului de drept fiscal.

Actele de soluționare emise de către organele administrative a contestațiilor formulate potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, nu sunt acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată și, ca urmare, decizia pronunțată de organul fiscal în soluționarea contestației, fiind dată în cadrul unei proceduri administrative prealabile și nu în cadrul unei jurisdicții speciale administrative, este susceptibilă de a fi atacată la instanța de judecată.

Față de cele ce preced, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în materie în vigoare pentru perioada emiterii actului administrativ fiscal contestat, se reține că în mod legal organele vamale au calculat obligații fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, aferente obligațiilor fiscale principale individualizate prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, definitivă, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **domnul X**, pentru obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de ... lei.

Susținerile petentului în legătură cu fundamentarea contestației formulată împotriva Deciziei nr.../06.02.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți, pe Decizia Civilă nr.../2017 pronunțată în ședința publică din data de 26 ianuarie 2017 de Tribunalul Hunedoara, Secția I-a Civilă în Dosar nr.../2016, nu este relevantă în cauza supusă soluționării.

Așa cum rezultă din cuprinsul acesteia: *“(...) instanța a reținut că **dreptul de a cere executarea silită în baza actului constatator nr.../05.12.2002 s-a prescris**. Astfel, de la data de 19.05.2003, când a fost emisă decizia nr..., prin care s-a suspendat soluționarea contestației formulate de către contestator împotriva actului nr.../2002, respectiv de la data de 28.07.2003 când a fost întocmit procesul-verbal nr... privind calculul dobânzilor și al penalităților de întârziere, precum și de la data de 30.07.2003 când a fost emisă dispoziția de urmărire nr..., și până la data de 30.12.2011 când s-a emis decizia nr..., respectiv până la data de 12.07.2012, când a fost emisă decizia nr.../12.07.2012 prin care a fost desființat actul constatator privind taxele*

vamale și alte drepturi cuvenite bugetului nr.../05.12.2002, organele de executare nu au mai emis niciun act de executare silită.(...)".

Or, obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de ... lei stabilite în sarcina contestatorului prin Decizia nr..../06.02.2017, contestată, au la bază titlul de creanță reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, definitivă, instanța judecătorească nepronunându-se asupra prescripției dreptului organului vamal de a calcula obligații fiscale accesorii urmare a neîndeplinirii obligației de a achita la termenele de scadență taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată și accizele stabilite suplimentar prin Decizia nr.../28.06.2013.

Se reiterează încă o dată faptul că, **domnul X** nu a uzat de atacarea în procedura de contencios administrativ a Deciziei nr.../15.10.2013 privind soluționarea contestației formulată de petent împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.../28.06.2013, decizie care a soluționat definitiv în sistemul căilor administrative de atac fondul raportului de drept fiscal.

Având în vedere considerentele reținute și în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinului președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **domnul X din Hunedoara**, împotriva **Deciziei nr..../06.02.2017 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți**, emisă de Direcția Regională Vamală Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara, **referitoare la suma de ... lei, reprezentând:**

- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxelor vamale
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente TVA
- ... lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor.

Prezenta decizie se comunică la:

- domnul X
- D.R.V. Timișoara - Biroul Vamal Hunedoara.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara sau Tribunalul Timiș, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,